

quamdam, quæ bona spe easdem reliquias ad se deferri petiit, Deus a duplici morbo, hydropico et podagrico, quo diu laboraverat, ejusdem meritis potenter atque evidenter liberavit. Præterea zonis multorum applicatis ad easdem reliquias, et appositis ad membra infirmorum, tam sæcularium quam claustralium, in continenti sanitatem recepisse noscuntur; videlicet infirmi laborantes quotidiana, tertiana, dolore capitis, oculorum, dentium et cæterorum membrorum.

54. Cum femina quædam inter concives suos, dantibus nobis confraternitatem more solito, ab ipsa se absentaret, monita per visum a beato Godehardo cur se tanto beneficio privari vellet, et respondens quod nihil offerendum haberet, audivit, ut mane surgens, quidquid apud se inveniret offerret: sicque in bursa duos gravioris monetæ nummos inveniens obtulit, et idem factum coram populo professa est.

A 55. Vir etiam quidam magnus, nobis valde contrarius existens, cum populum a nobis avertere, et negotium nostrum omnimodis impedire studeret, ita per inflationem gutturis et totius capitis periclitari cœpit, ut jam pene deficere videretur, donec in se rediens et corde pœnitens, per suffragia beati Godehardi ab ipsius mortis faucibus liberatus, errorem suum devotione et humilitate correxit.

56. Quædam mulier cum geminos generaret, uno soluta ante nostrum adventum, tribus diebus cum altero periclitari cœpit; sed nobis adventibus, tactu zonæ sanctis reliquiis appositæ, in continenti enixa dignoscitur.

B 57. Præterea cum major ecclesia Trajectensis suspensione divinorum longo tempore nimis turbaretur, propter adventum reliquiarum beati Godehardi, divina resumpsit (101), et toti populo ingens gaudium tribuit in dedicatione, videlicet ipsius ecclesiæ.

SANCTI GODEHARDI EPISTOLÆ.

(MABILL., *Analec.* nov. edit., pag. 435.)

EPISTOLA PRIMA.

GODEHARDI ABBATIS TEGERNSENSIS AD NIDERALTAEHENSES.

Nuntiat quomodo a Tegernseensibus exceptus sit, optatque ut mutua precum communio inter utrosque sit.

GODEHARDUS abbas, quamvis indignus, W. cæterisque fratribus, quidquid dilectis filiis in Christo.

Quamquam nostræ fragilitatis legem interius exteriusque laborando, natura cogente, merito patiamur; tamen in hoc itinere, quod jussu domini nostri ducis aggrediebamur, adhuc nos prosperari vestri orationibus gratulamur. Nam honorifice simulque charitative a cunctis fratribus suscepti sumus, et devote faciunt quæcunque eis regulariter præcipimus. Insuper etiam precamur ut fraternitati vestræque orationi deinceps consociemur, et una mecum commendant vobis fratres nostros, quos huic misimus, ut eis omnem charitatem humanitatemque exhibeatis, ut præcipit beatus Pater noster Benedictus. Mittite nobis librum Horatii et epistolas Tullii.

EPISTOLA II.

EJUSDEM GODEHARDI AD THEODULUM (102) EPISCOPUM.

Non cupiditate, nec ambitione, sed obedientia principi præstanda se ad monasterii Tegernseensis regimen accessisse.

Domno THEODULO, pontificalium sacerdotum spe-

(104) Hoc miraculum ad sæculi xv. initium revo-

C culo liquidissimo, GOTTHARDUS Deo sibi que monachum mentiens, proh pudor! Dominicum.

Scintillantibus calami, æstuantis animi, vituperabilis invectionis in nos excogitatæ ulterior modus cernitur esse quam admirandus. Si in unius tam nefariæ criminationis causa me unquam reprehenderet propria conscientia, quam verecundo vultu quamque pœnitenti animo mea sponte voluissem me sequestrare a totius Christianitatis communione! Absit a me deceptrix cupiditas, ut alienis tam impie vellem inhiare, quamquam sine vestris nullo modo vivere possem. Veneria, quinimo cupidinaria fascinatrix, ita penitus fiat in me sopita, ut alterius copulæ junctam vel concupiscibili oculo invidiose inspicere præsumam. Nostræ possessiunculæ absque fuco simulatiois renuntiavimus euge: sed non tantum postea profecimus ut debuimus, quia (ut verius scitur) neque omnes Christiani Christiani sunt, neque omnes viri viri sunt, nec omnes monachi monachi sunt; Christiani tamen isti sunt et monachi: sed hæc conversim volumus, sed non possumus; nitimur, sed infirmamur. Qui aliqua Christianitatis tinctione vel aspersione est insignitus, si catholice excusatur tantæ perniciositatis flagitia non committere, quando qualiterve laudatur, qui tot vitii obnoxius esse criminatur? quod me furtive in ovile Domini: *ca. post Suederum electo cessit.*

dicitis irrupisse, testis est fidelis curia populique A
Christiani innumera agmina, quia nihil de vestra
potestatis vel alicujus alterius subjectione mihi vindicare
presumpsi, nisi quod de potestativa manu summi Principis hodie (non fateor utrum vellem
aut nollem) suscepi. Hujusmodi prohibitionem obedi-
tionis in regula conscriptam vitæ Benedictinæ non
inveni, quamvis sæpe sæpius hinc inde detrita sit
præ manibus nostris. Quod in his deliquisse me
sentio ex æstu talis periculositatis, certum teneo,
teste multorum conscientia, absque ullo labore me
emergere posse. Valet.

EPISTOLA III.

EJUSDEM AD AZELINUM ABBATEM LUNÆLACENSEM.

Ut quamprimum se episcopo Pataviensi sistat.

Abbas G. vester in omnibus confrater devotissi- B
mus, A. Lunilacensium abbati, multiplicissimas
in Domino salutes.

In omnibus vos prosperari nostri scitote esse gau-
dium; et si aliter, in his libenter compatimur si-
militer. Proximo apostolorum natalitio interfuimus
solemni missarum officio pontificis Christiani (Pata-
viensis), quamvis nobis summo studio renitentibus,
episcopaliter tamen vocavit vos, et hoc firmiter de-
stinavit, nisi *infra quatuordecim noctes* ad se veniatis,
vos excommunicandum. Quapropter consiliatur
vobis ut cum licentia episcopi vestri G. ad illum veniatis,
et vos ipse presentialiter audiat qualiter
eventus hujus rei habeatur. Si aliquid nostri indi-
gebitis ad id causam negotii, parati sumus qualiter- C
cunque vultis vobis suffragari. Valet.

EPISTOLA IV.

EJUSDEM AD QUANDAM ABBATISSAM.

Abbas G. omnium qui præsentunt ultimus, domnæ
abbatissæ T. vel A. seduli precaminis servitiique
devotionem in Christo.

Recordamini, petimus, quod semper vos in Do-
mino diligebamus, dilectamque Christi agnellam
fieri optavimus, ac nobis in speciale nomen dilectis-
simæ sororis eligebamus. Ista soror nostra venit ad
nos ante Natale Domini, multiplicis necessitatis suæ
miseriam nobis conquesta; quam libentissime nobis-
cum commorari permetteremus, et in quantum suf-
ficeremus, ministrare illi necessaria juberemus, si
qualitas sexus aliquot permetteret monasterio fra-
trum feminas cohabitare: quia ut a sanctis viris
comprobatur, stipulæ, palæ, ignisque nunquam sibi
pacificantur, nisi alter alterius damno citius con-
summentur. Quocirca petimus ne ad dedecus nostræ
professionis, vel habitus monasterialis, quo ista
soror vestitur, ulterius illam vagari per diversa loca
patiamini: sed pro amore Dei nostræque futura
excusationis ante Deum, vel ancillarum vestrarum
operibus eam consociari dignemini. Atque necesse

EPISTOLA V.

TEGERNSENSIUM AD GODEHARDUM EPISCOPIUM HILDES-
HEIMENSEM.

*Indicant se, post Albinum, Ellingerum in abbatem
iterum elegisse.*

Domino G. pontificatus infula decorato, meritis-
que officio congruentibus, supra cunctos ejusdem no-
minis hoc tempore divinitus sublimato, fratres Teger-
enses sub patrocinatu S. Quirini deservientes, quid-
quid filii charo patri dominoque famuli.

Ut sanctitas vestra, Pater reverende, felici et
prospero eventu in cunctis diu longa per tempora
vigeat et valeat, paternitati vestræ indubitanter no-
tum sit, intenta devotione nos Deo die et nocte ju-
giter supplicare, precesque ipsas sancto patro-
no nostro Quirino pro vobis ad Deum perferendas hu-
mili supplicatione commendare, quousque locus
noster manere poterit, beneficiorum a vestra beni-
gnitate nobis impensorum nunquam oblivio erit.
Nam filii qui nascentur, et exsurgent, eadem poste-
ris annuntiantes dicent: Quomodo miseretur pater
filiorum, sic ille suorum miserus est semper gratis
famulorum. Quæ remuneratio etiamsi humana lin-
gua tacuerit, apud Deum et S. Quirinum vobis certa
erit.

Proinde, Pater amande, nunquam magis ab us-
que principio vestri auxilii et consolationis egui-
mus, quam nunc, instante necessitate, egemus. Nam
tribulatio et angustia propria sibi in nobis jam du-
dum, ut ita dicamus, posuere cubilia. Quæ mala ad
depellenda vestræ sanctitatis ad Deum interpellan-
tur auxilia. Tibi itaque post Deum lacrymosis voci-
bus dicimus: Memor esto congregationis tuæ, quam
sponte possessisti ab initio, adjutor in tribulationi-
bus, quæ invenerunt nos nimis. Senior noster A.
[Albinus] ægritudinis vi occupatus, prioratum suum
deposuit, et nos orbatos reliquit. Igitur convenien-
tes, Ellingerum nobis patrem, si Deo placet, rec-
pere elegimus. Quam electionem inimicorum ma-
chinationibus pendet si obtinere possimus. Nam
paternitati vestræ conquerimur, quia conatu præ-
fati A. pene in alienæ et ignotæ potestatis dominium
ignorantes traditi fuimus. Quod nisi Deus oculis suæ
miserationis nos respexerit, adhuc contingere for-
midamus. Igitur benignitatem vestram obnixis pre-
cibus obsecramus, ut consuetudinaliter pro nobis
dignemini studere, ut de paternitatis vestræ inco-
lunitate, licet absentes, debeamus gaudere, ut et
nostra concedatur nobis electio, et ferum nostrarum,
quod quasi ante oculos omni die formidamus,
ab imperatore non fiat abstractio. Nam apud cæle-
stem imperatorem multum nos valere nemo est